Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

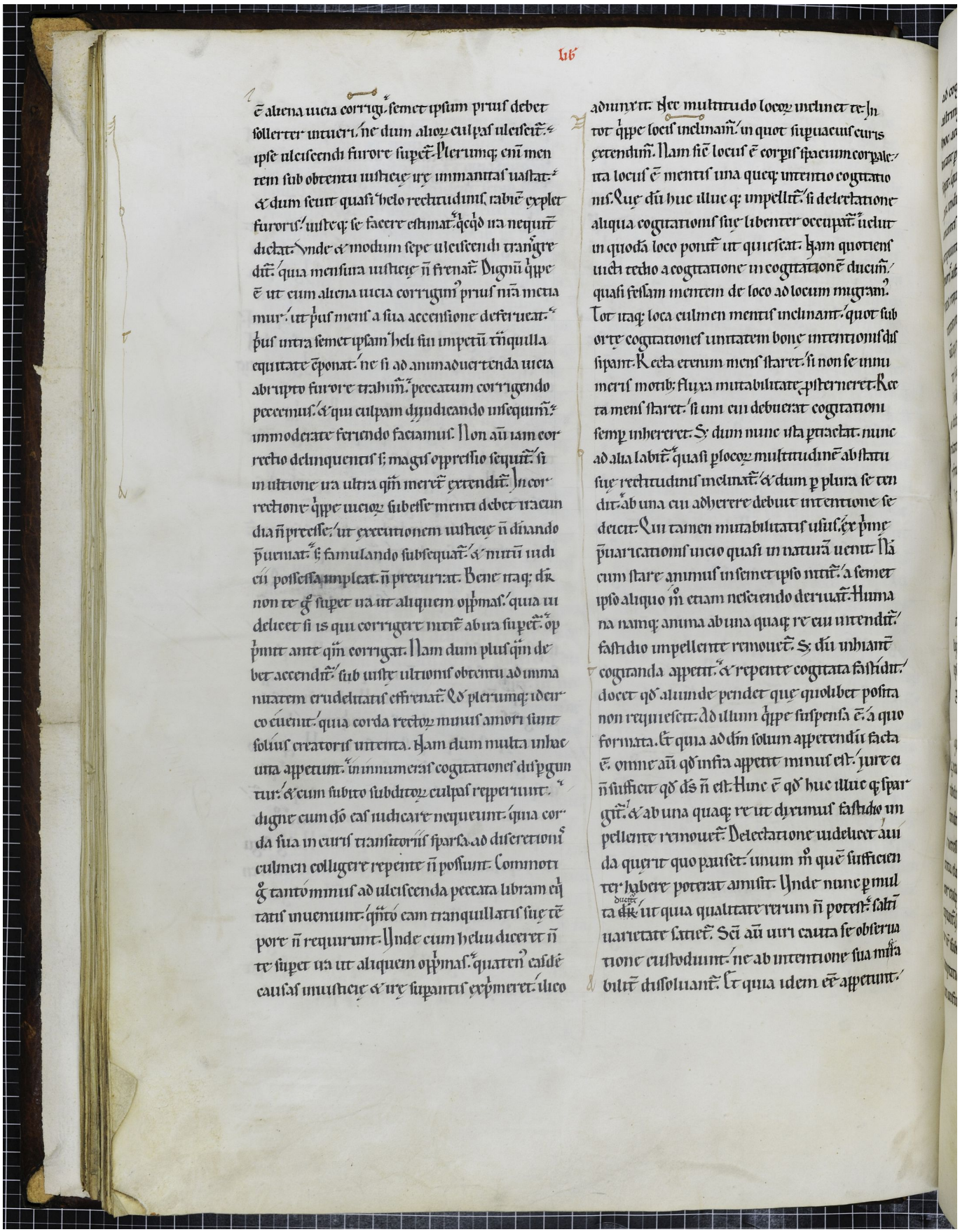

ē aliena uicia corrigi. semet ipsum prius debet
sollerter intueri. ne dum alios culpas ulciscit.
ipse ulciscendi furore superet. Plerumq; enim men
tem sub obtentu iusticiē ire immanitas uastat.
et dum sicut quasi belo rectitudinis rabiē expler
furoris. iusteq; se facere estimat. dēq; ira nequit
dictat. Vnde et modum sepe ulciscendi transgre
dit. quia mensura iusticiē ī frenat. Dignū q̄pe
ē ut cum aliena uicia corrigim̄ prius nra metia
mur. ut p̄ius mens a sua accensione deferueat.
p̄ius intra semet ipsam beli sui impetū tranquilla
equitate ēponat. ne si ad animaduertenda uicia
abrupto furore trahim̄. peccatum corrigendo
peccemus. et qui culpam diiudicando insequim̄.
immoderate ferendo faciamus. Non aū iam cor
rectio delinquentis ī; magis oppressio sequit. si
in ultione ira ultra qm̄ meret extendit. In cor
rectione q̄pe uicios subesse menti debet ira cum
dia ī pressis. ut executionem iusticiē ī diuando
p̄ueniat. ī; famulando subsequat. et mitū iudi
ci possessa impleat. ī preeuriat. Bene iraq; dic
non te q̄ superet ira ut aliquem opp̄mas. quia in
delicet si is qui corrigere nitit ab ira superet. op
p̄mit ante qm̄ corrigat. Nam dum plus qm̄ de
bet accendit. sub iusti ultionis obtentu ad imma
nitatem crudelitatis efferuat. Qd plerumq; idcir
co euenit. quia corda rectos minus amori sunt
solius creatoris intenta. Nam dum multa inhae
rent appetitum. in innumeras cogitationes dispgun
tur. et cum subito subditos culpas reperiunt.
digne cum dō eas iudicare nequeunt. quia cor
da sua in curis transitoriis sparsa. ad discretionis
culmen colligere repente ī possunt. Commoti
q̄ tanto minus ad ulciscenda peccata libram eq̄
tatis inuenium. quanto eam tranquillatis suē te
pore ī requirunt. Vnde cum beliu diceret ī
te superet ira ut aliquem opp̄mas. quatenus casde
causas inusticiē et ire supantis exp̄meret. ulco

adiunxit. Hec multitudo locos inclinet te. In
tot q̄pe locis inclinam̄. in quot superuacuis curis
extendim̄. Nam sic locus ē corpis spacium corpale.
ita locus ē mentis una queq; intentio cogitatio
nis. Que dū huc illuc q; impellit. si delectatione
aliqua cogitationis suē libenter occupat. uelut
in quodā loco ponit ut quiescat. Nam quotiens
uicti tedio a cogitatione in cogitationē ducim̄.
quasi sessam mentem de loco ad locum migram.
Tot iraq; loca culmen mentis inclinant. quot sub
ortē cogitationes unitatem bone intentionis dis
sipant. Recta etenim mens staret. si non se inmu
meris moribus fluxa mutabilitate p̄sterneret. Ree
ta mens staret. si uni eui debuerat cogitationi
semp inhereret. Sed dum nunc ista p̄tractat. nunc
ad alia labit. quasi locos multitudinē ab statu
suē rectitudinis inclinat. et dum p plura se ten
dit. ab una eui adherere debuit intentione se
decerit. Qui tamen mutabilitatis usus. ex p̄ime
p̄uaricationis uicio quasi in natura ueniit. Na
cum stare animus in semet ipso nitit. a semet
ipso aliquo m̄ etiam nesciendo deriuat. Huma
na namq; anima ab una quaq; re eui intendit.
fastidio impellente remouet. Sed dū inhiant
cogitanda appetit. et repente cogitata fastidit.
docet qd aliunde pendet quē quolibet posita
non requiescit. dd illum q̄pe suspensa ē. a quo
formata. Et quia ad dm̄ solum appetendū facta
ē. omne aū qd infra appetit minus est. Iure ei
ī sufficit qd ds ī est. Hinc ē qd huc illuc q; spar
git. et ab una quaq; re ut diximus fastidio im
pellente remouet. Delectatione indelicet anī
da querit quo p̄uiset. unum m̄ quē sufficien
ter habere poterat amisit. Vnde nunc p multi
ta dicit ut quia qualitate rerum ī potest. saltī
uarietate satiet. Sci aū uiri cauta se obserua
tione custodiunt. ne ab intentione sua mista
bilitē dissoluant. Et quia idem ē appetitum.